

ת"פ 63519/05/19 - מדינת ישראל נגד דוד שמריהו

בית משפט השלום בקרית

ת"פ 63519-05-19 מדינת ישראל נ' שמריהו

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	דוד שמריהו

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן ולאחר שחזר מכפירה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היה המתלונן מר יוסי עזריאל סגן ראש עיריית קריית ביאליק כאשר לנאשם אשר בעברו עבד מול העירייה היכרות עמו על רקע זה. עובר למועד הרלוונטי לאירועים מושא כתב האישום, גבר כעסו של הנאשם על המתלונן וזאת על רקע עניין אישי שטיבו אינו ברור במדויק למאשימה. בתאריך 24.1.19 בשעה 10:40 או בסמוך לכך נסע הנאשם ברכב מסוג שברולט בצבע לבן ברחוב קרן היסוד 8 בקריית ביאליק. באותן נסיבות, חצה המתלונן את הכביד. או אז, עצר הנאשם את רכבו וירד ממנו והחל להכות את המתלונן באמצעות ידיו, כן היכה באמצעות ברכו בגופו של המתלונן. בתגובה לכך התגונן המתלונן מפני הנאשם וניסה להדפו ממנו. בהמשך ובסמוך, דחף הנאשם את המתלונן אשר נפל ארצה כתוצאה מכך והנאשם המשיך להכות את המתלונן במכות אגרוף בעוד המתלונן מוטל ארצה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נחבל המתלונן במרפקו ובאצבעות ידו וכן דימם מפיו.
3. הנאשם הופנה לקבלת תסקיר של שירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

4. ביום 18.8.22 הוגש תסקיר של שירות המבחן. שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 48 גרוש ואב לשני ילדים בגילים 19 ו- 12. טרם ביצוע העבירה עבד כקבלן בתחום של עבודות גינון במשך שנים רבות. נסיבותיו המשפחתיות והאישיות מתוארות בתסקיר שירות המבחן. שירות המבחן התרשם שהנאשם נזהר במהלך האבחון במסירת האינפורמציה והתרשם עוד שרב הנסתר על הגלוי. לדברי הנאשם פנה ביוזמתו להליך

טיפול בשנת 2007 על רקע קשיים אישיים במסגרת המשפחה. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד שאין לחובתו הרשעות קודמות. הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו ומסר כי באותה עת התנהל הליך גירושין בין שני הזוג. הנאשם נמנע מלהרחיב את נסיבות ביצוע העבירה. הנאשם ציין רתיעה מההליך המשפטי ומהשפעתו על חייו. הנאשם ביטא אמביוולנטיות, מחד כי אינו זקוק לסיוע בתחום זה וכי מדובר באירוע חד פעמי ומאידך ביטא מוטיבציה חיצונית להתגייס לטיפול. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם לא התייצב לבדיקת שתי שנקבעה לו ובבדיקות שתי אחרות נמצאו שרידי סם. שירות המבחן מציין שהערכת הסיכון ביחס להישנות העבירות חסרה לאור העובדה שלא היה ניתן לקבל את התייחסות המתלונן לביצוע העבירות. שירות המבחן מציין את העובדה שמדובר בהסתבכות ראשונה של הנאשם והעובדה שנטל אחריות על מעשיו והביע צער והמליץ על ענישה גמולית כצו של"צ בהיקף של 180 שעות לצד פיצוי למתלונן והתחייבות להימנע מעבירה. כמו כן המליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתו של הנאשם וזאת בשל העובדה שמדובר בעבירה ראשונה וכי קיימת אפשרות לפגיעה בעבודתו של הנאשם.

5. ביום 28.9.22 הוגש תסקיר עדכון על ידי שירות המבחן. בתסקיר ציין שירות המבחן שבתקופת הדחייה הצליח שירות המבחן לאתר את נפגע העבירה ושוחח עמו ובדבריו אישר את האמור בכתב האישום המתוקן ותיאר היכרות עם הנאשם עוד לפני כ - 10 שנים. לדברי נפגע העבירה בתחילה ניהלו קשר מקצועי במסגרת עבודתם ובאופן הדרגתי הקשר התהדק והפך להיות גם קשר חברי. לדברי המתלונן, מצבו הרגשי של הנאשם השתנה כחצי שנה לפני האירוע ויצר ריחוק חברתי. לדבריו ביום האירוע נפל קורבן לזעמו של הנאשם. עם זאת אמר כי אינו מתרשם כי לנאשם דפוסי אלימות מושרשים. לאור האמור, שירות המבחן חזר על המלצתו והמליץ על הטלת עונש של"צ בהיקף של 180 שעות, זאת לצד תשלום פיצוי למתלונן והתחייבות להימנע מעבירה ובנוסף המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בבדיקות שתי בתקופת ביצוע צו השל"צ. כמו כן חזר שירות המבחן על המלצתו להימנע מהרשעת הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הגישה במסגרת הראיות לעונש תצלומים של החבלות שנגרמו למתלונן (ת/1) וכן אסופת פסיקה בנושא אי הרשעה (ת/2). ב"כ המאשימה הדגישה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם וכי מדובר במעשה המחייב החמרה בענישה ברמת הרתעת היחיד והרבים על מנת להעביר את המסר. ב"כ המאשימה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן באשר לכך שהנאשם פעל באימפולסיביות ונהג באלימות וכי קיים סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. קצינת המבחן התרשמה לטענת המאשימה מחוסר אותנטיות בדברי הנאשם והעריכה כי רב הנסתר על הגלוי והפנתה בעיקר לתסקיר הראשון. המאשימה עתרה למתחם עונש הולם שנע בין עונש של 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 18 חודשי מאסר ובאשר לעונשו של הנאשם עתרה ב"כ המאשימה ל - 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי הולם למתלונן. לעניין אי הרשעתו של הנאשם בדין טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בהלכת כתב ועל כן יש לדחות את המחלצת שירות המבחן ולהרשיע את הנאשם.

7. ב"כ הנאשם הגיש במסגרת הראיות לעונש את הסרטון המתעד את האירוע (נ/1) ואסופת מסמכים בעניינו של

הנאשם (נ/2) ותמונות של חבלות שנגרמו לנאשם (נ/3). בטיעוניו טען הסנגור כי מדובר באירוע נקודתי ללא כל רקע או סכסוך עברייני והפנה לסרטון שהגיש. מבלי להמעיט בחומרת האירוע טען הסנגור שמדובר בחבלות ברף הנמוך שלא הצדיקו טיפול רפואי ומדובר בחבלות קלות יחסית. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות טען הסנגור כי מדובר באדם שכל חייו ניהל אורח חיים נורמטיבי, שירת בצבא כלוחם אותו סיים עם הערכה של התנהגות ראויה לציון. זאת ועוד טען הסנגור כי לאחר שחרורו של הנאשם מהצבא זכה להמלצות רבות בגין פרויקטים שביצע וכל זה ירד לטמיון לטענת הסנגור בעקבות האירוע מושא כתב האישום. מאז, לטענת ההגנה חלף זמן ניכר והנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו והנאשם מכיר בחומרת מעשיו. הנאשם מנסה כיום לחזור למעגל התעסוקה וכי הוא צריך לחדש את רישיון הקבלן. הרשעה כך נטען תפגע בפרנסתו. הסנגור טען כי מתחם העונש ההולם מתחיל מעונש של מאסר על תנאי וכי עונשו של הנאשם צריך להיגזר ברף התחתון ככל שבית המשפט לא יבטל הרשעת הנאשם.

8. הנאשם בדברו אמר שהוא מצטער על מעשיו וכי מדובר באירוע חד פעמי ומאז חייו התהפכו. הנאשם סיפר שהיתה לו חברה שנסגרה וכי כעת הוא פותח עסק חדש.

דין והכרעה

אי הרשעה - דין

9. המבחנים הרלוונטיים לבחינת שאלת ההימנעות מהרשעה מצויים בהלכת כתב ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) (**להלן: "הלכת כתב"**) שם קבע בית המשפט העליון כללים אלה:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים של ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים...".

10. שאלת ביטול הרשעה עמדה לדיון בפסקי דין רבים. לעניין זה אפנה לדנ"פ 8062/12 **מדינת ישראל נ' חברת נמלי ישראל פיתוח ונכסים בע"מ** ולדברים שנקבעו שם:

"בפסיקה לא הותוו תנאים נוקשים למקרים בהם יימנע בית המשפט מהרשעה. נקבע אך שאפשרות זו מיועדת למקרים חריגים, בהם מצא בית המשפט כי הרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, וכי נוכח מידת חומרתה של העבירה ניתן לוותר על הרשעה, מבלי לפגוע פגיעה משמעותית במטרות הענישה האחרות. עוד נקבע שיש להימנע מהרשעה רק בנסיבות יוצאות דופן, כאשר היחס בין הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה מההרשעה לבין חומרת העבירה והתועלת של ההרשעה לאינטרס הציבורי אינו סביר. מכאן, שהאפשרות לא להרשיע מיועדת לעבירות שאינן חמורות, ולנאשמים בעלי פוטנציאל שיקום משמעותי. יש לציין, שכאשר מדובר בקטינים, יינתן משקל גבוה במיוחד לשיקולי הפרט, והנכונות

להימנע מהרשעה תהיה גדולה יותר".

11. בהלכת כתב נקבעו שני תנאים מצטברים לסיום הליך ללא הרשעה:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

12. חרף הכלל האמור, ובמצבים חריגים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי מידתי בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי קיימת אפשרות כי לא יורשע בדין (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).

עוד אפנה לרע"פ 3515/12 **מדינת ישראל נ' שבתאי ואח'** (10.9.13), כי: "הלכת כתב תוחל אפוא בגמישות רבה יותר בעבירות אסדרתיות של אחריות קפידה".

בית המשפט מוסמך על פי סעיף 192א' בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 להורות על סיום ההליך ללא הרשעה, לצד צו של"צ, צו מבחן. הימנעות מהרשעה, תוך הטלת צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, מהווה חריג לכלל הבסיסי שלפיו מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין (רע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל**). ההרשעה הפלילית של נאשם שאשמתו הוכחה מהווה רכיב חיוני בהליך הפלילי, ונועדה להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, קיימת אפשרות כי חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)). שאלת הנזק הקונקרטי, נבחנת באורח ספציפי בכל מקרה ומקרה, ובעניין זה קיימים מקרים שבהם "ריככה" הפסיקה את דרישת הוכחתו של הנזק, בהתאם לנסיבות הקונקרטיות שנדונו באותם הליכים (ע"פ 3554/16 **יעקובוביץ נ' מדינת ישראל** (11.6.17); ע"פ 5446/15 **חנימוב נ' מדינת ישראל** (3.3.16); ורע"פ 8215/16 **אברהם יצחק נ' מדינת ישראל** (29.3.17); ע"פ 1576-02-18 **שלמה לזמי נ' מדינת ישראל**).

13. אציין כי אינני סבורה כי עניינו של הנאשם נופל בגדרם של המקרים החריגים שנקבעו בפסיקה.

14. העבירה בה הודה הנאשם ונקבעה אשמתו היא חמורה ופוגעת בערכים החברתיים, שלווה נפשו של המתלונן וביטחונו האישי של המתלונן על אף שמדובר באירוע נקודתי. כמו כן לא שוכנעתי כי אכן קיימת אפשרות ממשית כי יגרם נזק תעסוקתי לנאשם מהרשעתו בדין. העובדה כי מדובר באדם ללא כל עבר פלילי אין בה כדי להוות כשלעצמה נימוק לביטול הרשעתו של הנאשם בדין.

15. באשר לתנאי הקבוע ב"הלכת כתב" ואשר עניינו, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, הרי שאני סבורה שבענייננו תנאי זה אינו

מתקיים. צפיתי בסרטון אשר ממנו ניתן ללמוד על מעשה בריונות כאשר הנאשם לאור יום עצר את רכבו באמצע הכביש ותקף את המתלונן וגרם לו חבלות. לכך אוסיף שהגם ששירות המבחן ממליץ על אי הרשעתו של הנאשם צוין בתסקיר שימוש בסמים ואף בבדיקות שתן שנערכו לנאשם נמצאו שרידי סם.

16. שירות המבחן ממליץ על אי הרשעת הנאשם וזאת לאור חרטה שהביע הנאשם והתרשמותו שהרשעה עלולה לפגוע בעתידו המקצועי (על אף שלא פורט באיזה אופן). המלצת שירות המבחן הינה בבחינת המלצה בלבד ואין בכוחה לחייב את בית המשפט אשר מופקד על בחינת המקרה בראייה הכוללת שיקולים נוספים על פני טובת הנאשם כגון טובת האינטרס הציבורי. כאמור, לא שוכנעתי כי אכן קיימת אפשרות ממשית כי יגרם נזק תעסוקתי לנאשם מהרשעתו בדין. העובדה שהנאשם היה קבלן פיתוח וכעת עובד בעבודות מזדמנות אינה מצביעה כי הרשעה בדין יש בה כדי לפגוע בעתידו המקצועי.

17. לאחר ששקלתי מכלול טענות הצדדים אני סבורה שהיחס בין הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה מהרשעתו לבין חומרת העבירה ונסיבותיה וכי הנאשם לא עמד בשני התנאים שנקבעו בפסיקה, **אינני מאמצת את המלצת שירות המבחן באשר לאי הרשעת הנאשם בדין ואני סבורה כי אין מקום להורות על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין.**

קביעת מתחם העונש ההולם

18. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, ככל שנקבע שאין מקום לסטות מהמתחם העונש ההולם, ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

19. חרף העובדה שמדובר באירוע מתגלגל אני סבורה כי מדובר באירוע אחד וזאת על פי מבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בהלכת ג'אבר (**רע"פ 4910/13**) מדובר במסכת עבריינית אחד בסמיכות זמנים. לפיכך מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

20. העבירה בה הודה הנאשם ונקבעה אשמתו היא חמורה ופוגעת בערכים החברתיים, שלווה נפשו של המתלונן וביטחונו האישי.

21. נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על חומרה לא מבוטלת ועל פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים. הנאשם כעס על המתלונן על רקע אישי ושאינו ברור דיו. כאשר נסע הנאשם ברכבו. כאשר חצה המתלונן את הכביש הנאשם עצר את הרכב, ולאור יום החל להכות את המתלונן באמצעות ידיו והיכה באמצעות ברכו בגופו של המתלונן. המתלונן התגונן מפני הנאשם וניסה להדפו ממנו. בהמשך דחף הנאשם את המתלונן שנפל והנאשם

המשיך להכות אותו במכות אגרופ בעודו מוטל ארצה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות של ממש. לתיק בית המשפט הוגשו תצלומים של החבלות.

צפיתי בסרטון שהוגש על ידי ההגנה. הנאשם עצר את רכבו כאשר ראה את המתלונן חוצה את הכביש ובהתקף זעם לא מוסבר פתח את הדלת ומיד החל לתקוף את המתלונן באגרופים עד אשר נפל והמשיך לעשות כן גם שהמתלונן נפל (אציין כי חלקו השני של האירוע לא נראה כיוון שהמתלונן נפל במקום שלא צולם על ידי מצלמת האבטחה. למרבה הצער, מידי יום אנו נחשפים לגילויי אלימות כאלה ואחרים במרחב הציבורי, בכבישים ובכל מקום אחר ויש לשלוח מסר הרתעתי כי אין להקל ראש בכל אירוע אלימות, בין אם החבלה שנגרמה מינורית ובעיקר כאשר מדובר בחבלה חמורה.

22. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. באשר למדיניות הענישה במקרים דומים הרי שמדובר במנעד רחב תלוי נסיבות ביצוע העבירות ונסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות. אפנה בעניין זה לפסיקה כמפורט להלן :

א. ברע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12), נדחה ערעור נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר תקף שניים, בכך שאת האחד הכה בראשו ובעינו ואת השני היכה במכת אגרופ בפניו והיכה בראשו באמצעות בקבוק. הוא נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 4968/14 **פייבושנקו נ' מדינת ישראל** (17.7.14) הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות היזק לרכוש בזדון ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש והוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים.

ג. בע"פ (מח' ב"ש) 11563-08-12, **אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל** (20.2.13), נדחה ערעורה של נאשמת, אשר הורשעה בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר הכתה את המתלוננת באגרופ בפניה, ולאחר שנפלה, המשיכה להכותה. על הנאשמת, שלא היה לחובתה עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר, אשר רוצו על דרך עבודות שירות.

ד. בת"פ (פ"ת) 48414-09-13, **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.1.14), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר היכה את המתלוננת בפניה, וכן גרם לסימין כחול בידה. כמו כן, הורשע הנאשם בעבירת איומים. הנאשם נידון ל-5 חודשי מאסר בפועל.

ה. בע"פ (מחוזי מרכז) 16160-10-11 **יניב טבנציק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.12.2011), הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובאיומים, בכך שאיים על המתלונן. ובהמשך, משך ותלש את זקנו של המתלונן, אחז בחולצתו, חבט בעינו, היכה בלסתו, באגרופו, כופף את אצבעותיו וגרם לו חבלות. בית המשפט גזר על הנאשם, שנעדר עבר פלילי, 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. ערכאת הערעור, קיבלה את ערעור הנאשם, באופן חלקי, והעמידה את תקופת העונש בעבודות שירות, ל-4 חודשים.

ו. בת"פ (רשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אמיר אהרון** (ניתן ביום 24.2.2014)

הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שבמהלך ויכוח אחז הנאשם בצלחת והיכה בראשו של המתלונן. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן חתך ודימום. בית המשפט הטיל על הנאשם, שנעדר עבר פלילי, 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס כספי, פיצוי למתלונן ושל"צ בהיקף של 140 שעות.

23. לאור האמור, בשים לב לנסיבות העבירות אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של 3 חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ברף התחתון לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון, בנוסף לעונשים נלווים.

24. בנסיבות העניין לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרא.

25. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הרי שלקולא נתתי משקל להודאת הנאשם ולקיחת האחריות. כמו כן נתתי משקל לקולא כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי מהמסמכים שהוצגו לעיוני עד לאירוע מושא כתב האישום המתוקן חי חיים נורמטיביים כמפורט בטיעוני הסנגור. אמנם ראוי היה ליתן משקל לשיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם אך בנסיבות העניין לאור האמור בתסקיר שירות המבחן אני סבורה שבנסיבות תיק זה יש לקבוע את עונשו של הנאשם בקצהו התחתון של מתחם העונש ההולם.

26. טרם מתן גזר הדין הופנה הנאשם על ידי בית המשפט לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות והנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

27. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

3 חודשי מאסר אותם יישא הנאשם בדרך של עבודות שירות על פי חוות הדעת הממונה בבית איל"ן - בית מרים .

הנאשם יתייצב לתחילת עבודות השירות ביום 29.3.23 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות במתחם כלא מגידו.

הנאשם מוזהר כי עליו לבצע את עבודות השירות על פי נהלי והנחיות הממונה על עבודות השירות שכן אם לא יעשה כן, ניתן יהיה להפסיק את עבודות השירות ויתרת המאסר תרוצה מאחורי סורג ובריח.

2 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות ויורשע בה.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן בסכום של ₪ 2,000 אותם ישלם הנאשם בתוך 90 ימים.

המאשימה תמציא למזכירות את פרטי המתלונן ותעדכן את המתלונן באשר לגזר הדין.

בנסיבות העניין אינני מחייבת את הנאשם בקנס כספי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ד אדר תשפ"ג, 07 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.

עמוד 7

